

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoCsp/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119215605
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119215605.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senátu zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobkyne: T. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., U. XXX/XX, zastúpená: Občianske združenie Právna pomoc poškodeným, so sídlom Lipany, Janka Kráľa č. 12, IČO: 50951947, p r o t i žalovanému: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Bratislava, Mýtina 48, o primerané finančné zadost'učinenie 180 eur, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 10Csp/211/2019 - 38 zo dňa 06.11.2020 takto

rozhodol:

Mení rozsudok tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadost'učinenie vo výške 180 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa protižalobou v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 17Csp/59/2017 domáhala primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 180 eur, v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalujúca strana tvrdila, že žalovaný žalobkyňu neustále obťažoval telefonátmi a SMS správami zasielanými aj v nočných hodinách. Poukázala na to, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.12.2011, ktorú uzavrela s právnym predchodcom žalovaného, absentovali viaceré povinné náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 písm. g/, h/, i/, j/, k/ zákona č. 258/2001 Z.z. Úver je preto bezúročný a bez poplatkov, a keďže okrem istiny úveru zaplatila navyše 1833,71 eur, žiadala titulom vydania bezdôvodného obohatenia o zaplatenie tejto sumy.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ustanovenia § 53 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka; § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa konštatoval, že dňa 07.12.2011 bola uzavretá zmluva o aktiváciu pôžičkovej karty medzi VÚB a.s. a žalobkyňou, súčasťou ktorej bola zmluva o revolvingovom úvere s úverovým rámcom 600 eur, mesačnou splátkou 20 eur, úrokovou sadzbou 22,80% p.a. V bode 22 Zmluvy bolo upravené oprávnenie banky požadovať od zamestnávateľa žalobkyne vykonávať zrážky zo mzdy až do úplného splatenia pohľadávky banky. Výška zrážok mala zodpovedať výške povinných splátok v omeškaní podľa zmluvy s konštatovaním, že ide o dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka. VÚB a.s. podala voči žalobkyni žalobu (v pôvodnom konaní v procesnom postavení žalovanej) dňa 27.02.2017 o zaplatenie jej dlhu z predmetnej úverovej zmluvy vo výške 594,85 eur aj s úrokmi z omeškania. Konanie sa viedlo na tunajšom súde

pod sp. zn. 17Csp/59/2017. Následne došlo k postúpeniu pohľadávky z VÚB a.s. na žalovaného na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok ku dňu 17.03.2017, súd preto uznesením č.k. 17Csp/59/2017-34 zo dňa 08.09.2017 pripustil zmenu žalobcu, ktorým sa stala spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 17Csp/59/2017-75 zo dňa 18.06.2018 zaviazal žalovaného (v pôvodnom konaní žalobcu) na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1833,71 eur, určil dohodu o zrážkach zo mzdy uvedenú v bode 22 predmetnej zmluvy ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, zastavil konanie o zaplatenie istiny 450 a poplatkov a sankcií 182,98 eur a nárok na primerané finančné zadostučinenie vylúčil na samostatné konanie. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 04.10.2019. Súd dospel k záveru o absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok medzi veriteľom a žalovaným, keďže nebolo preukázané zosplatenie úveru, postúpený bol teda „živý“ úver a z toho súd vyvodil, že postúpenie pohľadávky je v rozpore s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Preto považoval daný právny úkon za neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Súd poukázal aj na to, že právny predchodca žalovaného zvýšil úverový rámec na 1.050 eur a mesačnú splátku na 35 eur, pričom nepreukázal, že by došlo zo strany žalobkyne k písomnej akceptácii tohto návrhu v zmysle § 44 Občianskeho zákonníka, a keďže pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere sa vyžaduje písomná forma, nedošlo podľa neho k platnej zmene zmluvy, a preto žalobkyni vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške rozdielu medzi jej úhradami a čerpanými finančnými prostriedkami. Nárok žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia vysvetlil v bode 32 tak, že vyčerpala finančné prostriedky vo výške 1050 eur a zaplatila 2.883,71 eur, preto súd jej protižalobe o zaplatenie 1.833,71 eur vyhovel. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil rozsudkom 19Co/189/2018-104 zo dňa 24.09.2019 s odôvodnením, že postavenie žalobkyne ako spotrebiteľky v dôsledku postúpenia pohľadávky sa charakterovo nezmenilo a uviedol, že je potrebný výklad v prospech spotrebiteľa.

4. Súd prvej inštancie odôvodnil vyhlásenie neprijateľnej zmluvnej podmienky ohľadom uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy tým, že žalovaný jednostranne diktuje výšku dlhu bez kontroly súdu, a to aj v prípade, ak by žalobkyňa spochybňovala jeho výšku a poukazovala na neprijateľné zmluvné podmienky. Súd považoval dohodu za neplatnú pre obchádzanie zákona podľa § 39 Občianskeho zákonníka a pre rozpor s § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka lebo neobsahuje výšku zrážok. Odvolací súd potvrdil záver súdu o neprijateľnej zmluvnej podmienke z dôvodu, že v nej môže byť skrytý zámer úmyselne získať peňažné plnenie neadekvátne poskytnutému plneniu.

5. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadostučinenia v zmysle § 3 ods. 5 z. č. 250/2007 Z.z. je porušenie práva alebo povinnosti podľa osobitných predpisov slúžiacim na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľ má právo požadovať primerané finančné zadostučinenie vtedy, ak v predchádzajúcom spore súd dospeje k záveru o porušení jeho práva alebo povinnosti dodávateľa voči nemu podľa osobitných noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľa. V spore 17Csp/59/2017 súdy dospeli k záveru o absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky z danej úverovej zmluvy podľa § 39 Občianskeho zákonníka, teda podľa všeobecného právneho predpisu a tiež neplatnosti zmeny úverovej zmluvy opäť pre nedodržanie ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich kontraktačný proces (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Preto to, že žalobkyňa bola úspešná pri nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia nepovažoval za splnenie vyššie uvedenej hmotnoprávnej podmienky nároku na primerané finančné zadostučinenie. Relevantné pre tento spor bolo vyhlásenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda v rámci osobitnej právnej úpravy týkajúcej sa ochrany práv spotrebiteľa. Považoval však za otázne, či vzhľadom na záver súdov o absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, bola daná pasívna legitímácia žalovaného v danej časti konania. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá bola uvedená v zmluve o revolvingovom úvere, ktorú koncipoval iný subjekt (VÚB a.s.) nemôže zodpovedať žalovaný, ktorý navyše túto zmluvnú podmienku ani nepoužil, a ktorý, podľa predchádzajúceho rozsudku, ani nie je vlastníkom pohľadávky z tejto úverovej zmluvy. Súd preto dospel k záveru, že žaloba žalobkyne voči žalovanému o primerané finančné zadostučinenie je nedôvodná.

6. V predchádzajúcom spore bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyni titulom vydania bezdôvodného obohatenia sumu 1.833,71 eur bez ohľadu na to, že D. vyzýval žalobkyňu na úhradu dlhu listom zo dňa 04.03.2016, ale z ktorého je zrejmé, že D. nevystupoval v tomto liste v mene žalovaného, ale v mene spoločnosti Consumer Finance Holding, ktorá bola správcom pohľadávok VÚB a.s. Preto nepovažoval za spravodlivé, aby žalovaný mal ešte zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP.

8. Proti rozsudku podala žalobkyňa odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Uviedla, že listinnými dôkazmi, a to Poslednou výzvou zo dňa 04.03.2016 a 22.06.2018 preukázala, že žalovaný do agresívneho vymáhania neoprávnených nárokov predchodcu žalovaného aktívne vstúpil už pred postúpením pohľadávky a osobné návštevy ich externého pracovníka preukazujú, že nie predchodca žalovaného, ale samotný žalovaný agresívnym spôsobom vymáhal od žalobkyne neoprávnené nároky. Žalovaná bola úspešná v konaní, čo je predpokladom na priznanie finančného zadosťučinenia. Povinnosti podľa § 4 ods. 2 a 8, § 4a až 5a a § 7 až 9 z. č. 250/2007 Z.z. sa vzťahujú aj na osobu, ktorá v mene veriteľa alebo vlastnom mene vymáha pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaný svojím konaním nerešpektoval zákon o ochrane spotrebiteľa a neustálym obťažovaním vymáhal, na čo nemal nárok. Účelom finančného zadosťučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Pri jeho nároku postačuje samotná hrozba ujmy. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutie súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu, v ktorom úspešne uplatnila porušenie svojho práva. Ujma, ktorá jej hrozila, bola vo výške 1.833,71 eur ako bezdôvodné obohatenie žalovaného. Preto má žalobkyňa právo na primerané finančné zadosťučinenie, ktoré je vyrovnaním ujmy, ktorá jej hrozila konaním žalovaného a jeho externého pracovníka a čo musela strpieť. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 180 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

9. K odvolanie žalobkyne sa žalovaný nevyjadril.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajskému súdu v Prešove dňa 16.09.2021 a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

11. Odvolací súd sa nestotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalovaný nie je pasívne legitimovaný v tomto konaní o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vzhľadom na neplatné postúpenie predmetnej pohľadávky na žalovaného ku dňu 17.03.2017, a to zmluvou o postúpení pohľadávok. Je nutné zdôrazniť, že žalobkyňa si svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatnila v súvislosti s konaním Okresného súdu Prešov vo veci sp. zn. 17Csp/59/2017, v ktorom súd zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.833,71 eur a určil dohodu o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 04.10.2019. Žalobkyňa bola úspešnou, a preto na základe spotrebiteľskej zmluvy sa žalovaný neoprávnene domáhal v konaní sp. zn. 17Csp/59/2017 zaplatenia sumy vo výške 594,85 eur s príslušenstvom, ktorá by predstavovala ďalšie bezdôvodné obohatenie. Odvolací súd má za to, že žalovaný v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou o úvere zo dňa 07.12.2011 sa chcel obohatiť na úkor spotrebiteľa - žalobkyne, a to vo výške 594,85 eur s príslušenstvom. Takého konanie žalovaného, ktorý si neoprávnene uplatnil žalobou voči spotrebiteľke nárok na zaplatenie sumy na základe formulárovej zmluvy, uzavretej hoci aj s jeho právnym predchodcom, je nutné považovať za porušenie práva spotrebiteľa - žalobkyne, ktorá sa aktívne bránila v uvedenom konaní, v ktorom bola úspešná. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenie súdu prvej inštancie, že nie je splnený predpoklad pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nie je správnym. Je preto možné z tohto rozhodnutia vyvodiť, že práve porušením povinnosti právneho predchodcu žalovaného pri uzatváraní úverovej zmluvy a konaním žalovaného, ktorý si nedôvodne uplatňoval z takejto zmluvy voči žalobkyni na súde nedôvodné nároky, došlo k situácii, že žalovaný požadoval od žalobkyne sumu, na ktorú nemal nárok. Na veci nemôže zmeniť nič ani tvrdenie, že zmluvu o úvere so žalobkyňou neuzatváral žalovaný, ale jeho právny predchodca, lebo bol to práve žalovaný, proti ktorému v konaní Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 17Csp/59/2017 bolo právoplatné rozhodnuté v prospech žalobkyne tak, že žalobca je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1.833,71 eur, bola určená zmluvná podmienka v bode 22. predmetnej zmluvy, a to dohodu o zrážkach zo mzdy za neprijateľnú a neplatnú a v časti o zaplatenie istiny 450 eur a poplatkov a sankcií vo výške 182,98 eur s príslušnými úrokmi bolo konanie zastavené.

12. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a

povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne vyplývajúci z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladu, ktorým je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi od subjektu, ktorý za to zodpovedá. Je možné konštatovať, že samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy aj o existencii nejakej ujmy. Je totiž bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla alebo nie, pretože aj podľa § 3 ods. 5 druhá veta cit. zákona, účinného do 09.06.2013 postačovala iba možnosť vzniku takejto ujmy, čo aktuálne znenie uvedeného ustanovenia ani nevyžaduje. Je preto potrebné vychádzať z toho, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia má na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

14. Odvolací súd súhlasí s argumentáciou žalobkyne uvedenou v jej odvolaní, že z listinných dôkazov predložených v tomto konaní jednoznačne vyplýva, že žalovaný vymáhal od žalobkyne neoprávnené nároky (ako to žalobkyňa vo svojom odvolaní uviedla, a čo vyplýva z predložených listinných dôkazov: Posledná výzva na úhradu záväzku zo dňa 04.03.2016 - č.l. 36, ešte pred tým, ako mala byť pohľadávka postúpená (ku dňu 17.03.2017).

15. V konaní bolo významným aplikovať ust. § 9a z. č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého okrem iného povinnosti podľa § 4 ods. 2 a 8, §§ 4a až 5a a §§ 7 až 9 sa vzťahujú aj na osobu, ktorá v mene veriteľa alebo vo vlastnom mene vymáha pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy. Uvedené je nevyhnutné vyhodnotiť tak, že pasívna legitímácia žalovaného v predmetnom konaní je daná. V konaní bolo preukázané, že žalovaný, resp. ním poverená osoba obťažovala žalobkyňu a vymáhala od nej nároky, na ktoré žalovaný nemal právo.

16. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia, je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z prípadnej ujmy hrozacej žalobkyňi v súvislosti s tým, že žalovaný sa na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere bezdôvodne obohatil o sumu 1.833,71 eur, na ktorú Okresný súd Prešov v konaní sp. zn. 17Csp/59/2017 zaviazal zaplatiť žalobkyňi žalovaného. Je potrebné dodať, že ustálenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je realizované na základe úvahy súdu.

17. K výške primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné tiež uviesť, že odvolací súd má za to, že suma vo výške 180 eur zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyňi ako spotrebiteľke satisfakciu a mala by odradiť dodávateľa od ďalšieho prípadného porušovania práv spotrebiteľov. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia bolo prihliadnuté na všetky skutkové okolnosti daného prípadu. Odvolací súd vychádzal z toho, že žalobkyňa sa úspešne bránila, a tým uplatňovala svoju obranu proti žalovanému v konaní sp. zn. 17Csp/59/2017 vedenom na Okresnom súde Prešov v postavení žalovanej. Vzhľadom na porušenia práv spotrebiteľky - žalobkyne žalovaným nepovažuje odvolací súd žiadanú sumu žalobkyňou za neprimeranú.

18. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu, s ohľadom na porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na všeobecnom súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné a požadovaná výška priznaného finančného zadosťučinenia nie je neprimeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne

a súčasne zodpovedá svojmu účelu, ktorým je poskytnutie satisfakcie spotrebiteľovi a odradenie dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov.

19. Odvolací súd ešte uvádza, že procesný predpis upravujúci konanie pred súdmi - Civilný sporový poriadok - ktorého znalosť sa u sudcu prvoinštančného súdu prezumuje, nedáva tomu oprávnenie vnášať do dôvodov svojho rozhodnutia subjektívne emócie, zrejme vyvolané neprijatím/nepochopením záverov rozhodnutia odvolacieho súdu. V zmysle uvedeného procesného predpisu je súd nižšieho stupňa povinný rešpektovať vyslovené názory a výroky rozhodnutia súdu vyššieho stupňa a rešpektovať jeho právoplatnosť, ktorá je záväzná.

20. S poukazom na uvedené odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, avšak vzhľadom na to, že na jeho právne posúdenie (v otázke pasívnej legitímácia žalovaného) mal odlišný názor, napadnutý rozsudok zmenil (§ 388 CSP) a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

21. O trovách konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 podľa §255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na zmenu napadnutého rozsudku bola žalobkyňa v konaní (prvoinštančnom aj odvolacom) plne úspešná, preto jej v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP patrí nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).